

Een inburgeringscasus

Amin leert en werkt nu bij Tesla

Met het programma Inburgering Nieuwe Stijl Capelle (INSC) bewijst de gemeente Capelle a/d IJssel dat maatwerk en een gezamenlijke aanpak stevig bijdragen aan het succes van inburgering. De 2-jarige aanpak is intensief, maar de successen maken dat in termen van maatschappelijke opbrengst meer dan de moeite waard. Zo leert en werkt Amin nu bij Tesla.

Amin klopte als 20-jarige, na een lange tocht via Turkije en Griekenland, op de poorten van Capelle a/d IJssel. Hij arriveerde met een droom: automonteur worden. De Nederlandse taal was lastig voor hem en de casusregisseur, die zijn taal sprak en hier zelf ooit ook als nieuwkomer kwam, vroeg zich af hoe hij hem met zijn team kon motiveren en stimuleren. Naast het INSC-traject benaderde de casusregisseur een garagebedrijf met de vraag of Amin hier terechtkon voor taal, jargon en werknemersvaardigheden. Uiteindelijk bleef Amin hier een half jaar. Zijn wens was om een mbo-opleiding te volgen, maar daarvoor had hij een B1-examen nodig om zijn taalniveau aan te tonen. Amin had al een taalcoach en kreeg ook taallessen van een maatje van de Lions Club. Bij Welzijn Capelle, coördinator van de inburgering, gaf hij gekscherend aan dat hij het er zo druk mee had, dat hij niet eens tijd had om te sporten.

Amin ging voor een half jaar bij KwikFit aan de slag en is daar echt technisch vaardig geworden. Ook zijn Nederlands ging met sprongen vooruit. Uiteindelijk is hij geslaagd voor zijn B1-examen en heeft hij gekozen voor een BBL-opleiding in Den Haag. In september 2021 is hij gestart en werkt hij voor zijn opleiding bij Tesla. Zowel Amin als het team dat hem begeleidde in Capelle zijn hier ontzettend blij mee.

Dit verhaal straalt natuurlijk ook af op de mensen in de omgeving van Amin die in dezelfde situatie verkeren. Het laat zien dat er kansen zijn om hier echt een leven op te bouwen. Maar dit verhaal was wellicht niet tot stand gekomen zonder de intensieve begeleiding vanuit Capelle en het met beide handen aanpakken van de geboden ondersteuning door Amin zelf. En de weg ernaartoe was soms echt moeilijk vol te houden voor hem. Zo trad zijn casusregisseur op een gegeven moment vaderlijk maar resoluut op toen Amin het nachtleven belangrijker vond dan zijn leren en werken overdag. Ook een andere casusregisseur ontfermde zich over Amin. Haar noemde hij zelfs tante. Dat bij de hand nemen en soms oprapen is zo belangrijk als je hier als jong iemand zonder familie in een vreemde omgeving terechtkomt. Drang – in dit geval door als opvoeder op te treden – en steun kunnen daarbij hand in hand gaan. En natuurlijk valt Amin zelf ook te prijzen voor zijn doorzettingsvermogen. Zo'n wisselwerking kan alleen tot stand komen door echt contact.